

НОВИ ДНИ

Седмичник за култура, стопанство и обществен живот.

НИЕ — НУЛИТЪ.

Да, това сме ние, просто-смъртните. Ти и аз. И още много, много като нас. И като ни събереш милиони правимъ.

Живемъ въ схлупени селски кушурки, въ скромни балкански градчета и въ шумни градове. Копаемъ, оремъ, съемъ и жнемъ отъ ранна утринъ до късна вечеръ по къра. Киснемъ въ задимени канцеларии и се ровимъ изъ прашни архиви. Разнасяме писма. Изпълняваме заповѣди на голѣмци. Прислужаваме въ ресторанти и кръчми. Учимъ децата, пишемъ книги. Печемъ хлѣбъ. Перемъ мръсни дрехи. Градимъ здания и рендосваме дѣски.

И отгоре на туй поддържаме семейства, отглеждаме чада.

Какъвъ би билъ живота безъ насъ простосмъртните? Само помислете: ако единъ денъ ние откажемъ да работимъ, да купуваме, да бждемъ подчинени, да плащаме данъци, анархия би настъпила въ страната.

Ние, милионитѣ, сме грѣбнакътъ на малка България. И при все това не сме повече отъ нули.

Изглежда смѣшно, но така е. Казватъ, че ние сме избирали управниците, обличали сме ги въ власт и тѣ вършили нашата воля и желания.

Праздни приказки!

Тѣмко обратното става. Това, което ние не искаме, него вършатъ избранитѣ отъ насъ.

Ние искаме да управляватъ държавата съ правда и любовъ.

Точно противното виждаме — явна неправда и насилие.

Настояваме да се пестятъ на родната паря.

На безогледно пилеене сме

свидетели. Никакви економии. Отъ нищо не се лишаватъ голѣмцитѣ.

Отвратихме се отъ кръвъ и братоубийства. Негодувание изпѣва сърдцата ни, и ние ви каже къмъ тѣхъ: „Пречупете ржцетѣ, които убиватъ братя“. А управниците се подсмиватъ и подмѣтатъ, че не били пастори и престижно бездействуватъ. И ако направятъ нѣщо, то е само да замажатъ очи.

Български граждани безследно изчезватъ, а цѣло Народно събрание ржкоплѣска на мртитѣ... защото убийцитѣ още не сж хванати.

Втрѣснала ни се калната партизанщина, но негово величество партизанина е коронованата чорбаджия у насъ.

Мѣсто нѣма да изброяваме какво искаме, какво ни даватъ, какъ ни залъгватъ.

Та ти и азъ, ние нищо ли не сме въ тази страна? Нищожество ли сме ни милионитѣ? Имаме ли гласъ? До кога ще оставяме сждбата въ ржцетѣ си на шепа безогледни водачи?

Време е да се събудимъ. Ако демокрацията ни приспива, не я искаме. Ние не щемъ да бждемъ нулитѣ въ българския животъ. Числата искаме да бждемъ.

Но за да станемъ повече отъ нула ни трѣбва:

Характеръ, воля, единомислие, преданность, идеализъмъ, организиране и добри, честни водачи.

Да ги създадемъ и намѣримъ.

И да покажемъ силата си, защото ние сме господаритѣ на България.

Н. Из. Цаковъ.

Димитъръ Московъ — В. Търново.

Защо интеллигентнитѣ хора употребяватъ спиртни питиета и тютюнъ?

Мнозина наивници или слабо просвѣтени хора мислятъ, че интеллигентнитѣ хора — адвокати, лѣкари, учители, сждии, свещеници и др. пиятъ спиртни питиета и пушатъ тютюнъ, защото последнитѣ сж полезни и второ, че щомъ умнитѣ — образованитѣ хора пиятъ и пушатъ, то следва, че тая привичка е добра, полезна и безобидна трѣбва да имъ се подражава. И ето че простия — невежия или полуинтелигента почва да върши всичко онова, което е видялъ да правятъ учители, лѣкари или адвокати.

А знае се — известно е поне на ония, които сж чели и сж се интересували отъ влиянието на спиртниятъ отрови и тютюня, че последнитѣ действуватъ, въ каквото и количество и качество и да се взематъ, пагубно върху човѣшкия организъмъ.

Знае се „чаровното“ влияние и въздействието върху организъмъ на човѣка. И когато виждаме интеллигентни личности да пиятъ и пушатъ, то това е не защото това е тѣхното научно разбиране, но защото сж робни на едни пагубни навици — привички, които сж се вкоринили въ тѣхъ отъ златистото детство или юнашество и не може да се отърсятъ, въпрѣки же-

ланието имъ отъ веригитѣ на порока!

А какъ ведро и чисто е тѣхното съзнание, какъ леко и добре се диша, какъ изчезва всѣко потиснато състояние, когато се напусне тютюня или алкоола поне за известно време!

Виждамъ какъ мнозина пушачи и пиячи — независимо съ срѣдно или висше образование — надменно свиватъ устни и бързатъ да прочитатъ непочиващата на истината присжда „невѣрни и лжжливи твърдения“!

Обаче, самата и горчива истина е тая, че пушачитѣ и пиячитѣ сж робни на едни пакостни привички, отъ които не могатъ да се откъсатъ или съзнателно се троятъ не намирайки смисълъ и целъ въ живота!

И само, когато пушачитѣ и пиячитѣ иматъ капка доблестъ или чувство на социална отговорность къмъ бждащото на съвременната младежъ, само тогава признаватъ горчивата за тѣхъ истина, така, както ми призна, преди известно време, единъ голѣмъ ученъ и социологъ следъ една сказка въ Търново.

Той г-нъ Н. въпрѣки и голѣмъ пушачъ и умѣренъ пи-

ячъ — призна че „тютюня е една голѣма отрова, която азъ поглѣщамъ всѣки часъ, всѣки денъ, която ме троя и убива отъ двадесетъ близо години, но за жалостъ азъ не мога вече да се отвикна отъ нея, защото съмъ и робъ. Алкоолътъ е сжщо нервно мозѣчна отрова, но нея употребявамъ въ по-малко количество и съмъ наклоненъ и на пжтъ да я напусна.“

Такива доблестни учени има, но за жалостъ много малко. Защото съгласете се, че не е лесно да признаешъ собственото си бесилие и слабост, което то е обдало отъ дълги години!

Не е лесно да прочетешъ собствената си присжда, която си написалъ собственорѣчно въ течение на години! Не е лесно най-после да признаешъ, че си робъ на чашата и цигарата. А върни на своето падение — пушене, пиене спиртни питиета, развратничене и т. н. мнозина отиватъ до тамъ, че пречатъ на въздържателната

Редакторъ:
Антонъ Христовъ

Излиза ПЕТЪКЪ.

Годишенъ абонаментъ 50 лв.

Броя 1 левъ

Публикации: по споразумение.

Редакция-администрация:
Книжарница „ИСКРА“
Ески-Джумая.

идея, стремежи се да я подценятъ или уязвятъ, като го ворятъ на младото поколѣние, че „умѣреното пиене и пушене е полезно за всички възрасти и състояния и че едва ли не винената чашка и цигара сж сигурни лѣкарства противъ всички болести и страдания човѣшки!“

Безспорно е, че всички пиячи и пушачи сж свободни да се троятъ, да подкопаватъ бавно и сигурно здравето си, но ако тѣ иматъ капка човѣчностъ не трѣбва да подпомагатъ или насърдчаватъ младежта къмъ онова положение, въ което сж тѣ и отъ което сега и да искатъ не могатъ — нѣматъ възможность духовно и морално да излѣзатъ!

Прочие, младото поколѣние не трѣбва да върва слѣпо въ думитѣ на хора, които никога не сж мислили и не мислятъ за здравето и жизнестойността на младитѣ, но сж гледали само своето лично и егоистично съществуване.

Голѣмитѣ реформи въ Министерството на Просвѣщенieto.

По вече отъ 6 месеци се готви новата реформа въ това министерство и най-после тая ще стане законъ.

Споредъ менъ новия законъ не ще ни донесе никакви реални резултати, защото и съ просвѣтата се прави вече политика, и тя става монополъ на ония, които я смѣтатъ, че е само за тѣхъ. Съ тая реформа ще се само уязви масата, защото утре на 15 септемврий, ония родители които не могатъ да внесатъ исканата такса споредъ новата реформа отъ 1500 — 2500 лв., лишаватъ децата си отъ просвѣта.

Това е споредъ менъ, много егоистично разбиране просвѣтнитѣ интереси.

Ние, хората на физическия и умствения трудъ, сме на друго становище. Вървамъ, че сме на по-привия пжтъ. Ние смѣтаме, че ако нещастна България е дошла до това плачевно положение, една отъ главнитѣ причини е непросвѣтеността на маситѣ. И казвахъ: народъ непросвѣтенъ е организъмъ безъ кръвъ.

Съ новата реформа ние схващаме, какво се цѣли; но това сж смѣтки безъ майстора, казано на простъ езикъ.

Ние, хората на труда, които сме издигали винаги лозунгътъ: чрезъ просвѣта къмъ трудъ и благоденствие, смѣтаме,

че така скърпени набързо новитѣ реформи по просвѣтата ни напомнятъ ония минали времена на Митхадъ-паша, когато народътъ искалъ откриване на нови училища, а Митхадъ-паша не позволявалъ това, защото се е страхувалъ отъ просвѣтеността и културата на своята рая.

Ето голѣмата грѣшка, която ще се направи съ новитѣ реформи по просвѣтата.

Ние бихме препорѣчали на отговорнитѣ фактори: не следвайте пжтъ на Митхадъ-паша! Създайте условия на маситѣ да се просвѣщаватъ; създайте училища; издигнете народа си до по-висока просвѣта и култура. Само просвѣтения гражданинъ и селенинъ ще донесатъ благоденствие и щастие въ тая нещастна страна; само просвѣтения селянинъ, земеделецъ, занаятчия, търговецъ и работникъ ще изградятъ бждащото благополучие и благоденствие на страната.

Не напразно културниятъ и просвѣтенъ свѣтъ съ благоговѣние си спомня великия афоризъмъ на нѣмския поетъ и философъ Гьоте: свѣтлина, повече свѣтлина! и подъ негово величествено сияние върви се напредъ и напредъ!

Жеко Дончевъ
занаятчия.

Кризата и новата война.

„Народитѣ иматъ такива управници, каквито заслужаватъ. Въ истинността на тая мисълъ — днесъ никой не се съмнява. Защото народътъ е който избира своитѣ управници изъ своята срѣда. И тѣ биватъ такива, каквито сж тѣхнитѣ избиратели: поддържатъ и одобряватъ всички ония порядки, които сж присжци на тоя народъ. Ако народътъ краде, лжже и се самоизтрѣбва, толкова по-вече неговитѣ управници ще вършатъ това, защото ще бждатъ оправдани отъ своя народъ. Така става и днесъ. Хора заемащи високи

отговорни общественни постове, не преславатъ да мислятъ за себе си и своитѣ интереси по-малко отъ колкото всѣки другъ обикновенъ гражданинъ. Обществениитѣ интереси се отжествяватъ съ личнитѣ такива. Народитѣ разбирагъ това, всѣки единъ е кандидатъ за тая пишна трапеза и тѣ прощаватъ тая „слабостъ“ и на другитѣ. Когато пъкъ — народътъ живѣе съ духа на убийствата и самоизтрѣблението, какво ще попречи на неговитѣ управници да го изведатъ на фронта на явно закление въ името на опазване национални-

Седмиченъ бележникъ.

Пълна изолация!

Пословичното българско разединение и раболепие то на политикитѣ ни, дадохъ своя плодъ: България (наредъ съ Германия) е напълно изолирана!

Най-слабата и най-незначителната страна въ Европа благодарение на шовинизма на известни срѣди, единствена не съумъ да влѣзе въ връзки съ Свѣтска Русия. Тѣхнитѣ послѣдствия сж на лице.

Грѣшката се вижда. Вестници като „Зора“, „Слово“ и др. вече препорѣчватъ търговски и дипломатически връзки съ Свѣтска Русия. А отъ това нашата страна ще има неоценима полза, тъй като Свѣтска Русия може да стане нашата главна вносителка на български произведения.

Вншната ни политика, която презъ последнитѣ десетина години не е следвала интереситѣ на широкитѣ народни маси, вече търпи една съществена корекция. Тия, които лижатъ ботушитѣ на Италия и Германия, вече се увѣряватъ, че нѣматъ тѣхното покровителство, защото Италия не дава петъ пари за нашата страна, а Хитлеръ презира славянитѣ и малкитѣ народи. Нашата „най-добра“ приятелка, Турция, ни обърна грѣбъ, оставяйки ни за споменъ голитѣ и лицемерни дипломатически любезности.

За да не бждемъ унищожени, нужни сж договори за приятелство съ съедитѣ ни. Да не бждемъ най-голѣмитѣ умници, а чашъ по-скоро да влѣземъ въ връзки съ Свѣтска Русия, както отдавна сж направили всички културни народи.

Ra — Ra

тѣ интереси. Така е било до сега. Народитѣ и днесъ не сж станали по-добри. И днесъ тѣ сж готови да проливатъ кръвъ, безъ да държатъ смѣтка дали не ще заплатятъ за това съ живота си. И днесъ тѣ живятъ съ духа на миналото, съ духа на убийствата и самоизтрѣблението. Явява се въпроса тогава, защо управниците не поведатъ своитѣ народи, подобно въ миналото на касапницата на една война. А и при това така упорито се говори за война. И въпрѣки наличността на толкова удобни мотиви за предизвикването ѝ, войната все още се забавя. Безъ съмнение, има нѣщо отъ голѣмо значение, което се явява като спирачка.

За всѣкиго днесъ е ясно, че новата война не ще има характера на досегашнитѣ такива. Националнитѣ интереси се оказватъ съвсемъ безпомощни повдигайки народитѣ на война да ги повърнатъ въ рамкитѣ на стария животъ. Фалша на този животъ е отровилъ души тѣ на всички и тѣ търсятъ нѣщо ново, по-свѣтло, по-радостно. Кой ще му даде това, той не пите; той търси обновя, коренно пречистване на общественния животъ. Дали чрезъ фашизма, чрезъ комунизма или чрезъ каквото и да било друго, ще дойде това преустройство, остава отъ второстепенно значение. Моментътъ е критиченъ и налага бързи, смѣли реформи. Защото новата война ще бжде границата между два свѣта — стария и новия; между този въ който сега изнемогваме и новия свѣтъ, въ който настоящитѣ противоречия и страдания ще бждатъ избѣгнати. И днесъ историята отново хвърля ржавицата на стария вѣковенъ национализъмъ.

Свѣтътъ отново се залива отъ вълната на национализма. Отново се чува неговия гласъ, неговитѣ обещания. Той пакъ е на сцената, за да изиграе може би последната своя историческа роля. До колкото ще успѣе въ това, до толкова и ще подкрепи своя животъ, задъхвайки се подъ мощнитѣ удари и лжчезарието на градящия се вече новъ животъ. Новата война е война между два свѣта. И до колкото национализма може да намѣри поддръжка всрѣдъ народитѣ, до

Следва на II страница

толкова ще бжде и успѣха му по всички други линии. Вече смѣло настѣпва новия интернационални живот. Това не сж празни приказки, а сж равностилни на пророчество. Новата война се явява неизбѣжна. Днешнитѣ управници ще останат вѣрни на своя дълг. Народитѣ сж жадни за кръвъ и убийства и тѣ ще ги изведат отново на една капанница, на самоизтрѣбление. Нужно е само да се спази правилото за организирането на двата противника. Единият вече се счита за достатъчно силен, всѣко едно затруднение днес е въ негова полза, това е интернационализма. Национализма отъ своя страна прави усилия да култивира достатъчно самочувствие за борба. Отново той е приелъ подхвърлената отъ историята рж-кавица и усилено работи да печели теренъ. Постигне ли се това народитѣ вече ще бждатъ въ окопитѣ. Новата война ще дойде пакъ както и въ миналото въ името на опазване националнитѣ интереси, преди всичко, и едва отъ после ще вземе характера на идейно превъзможване. Но въ сѣщото време, тя ще бжде ударъ на национализма, за да получи единъ безпощаденъ контраударъ, да се провалитъ, ако не всички, то поне, още нѣколко империи, да се разрастне и за-крепне дѣлото на новото, освободеното отъ всѣкакви ограничения човѣчество.

Това ни подсказваха събитията, които станаха следъ последната война, това се потвърждава вече категорично отъ последнитѣ събития въ Германия, у насъ и въ всички други страни. Такива сж пжтищата на историята. Красотата ще спаси свѣта.

М. В.

Мене, текелъ, фаресъ!

Писмо отъ село.

Прави тжжно впечатление, че отъ както стана промѣната въ общината ни, всичко тръгна по обратенъ пжтъ. Едно го-нение на политическитѣ си противници, хората на днешната общинска управа съ това насаждатъ не само умраза, но като чели искусствено подклаждатъ жестока партизанска, братоубийствена мжстъ, която не ще изведе никого на добъръ край.

Случайни хора безъ мирогледъ, безъ общественъ кредитъ, чужди на исканията на днешното време, отречени отъ живота на културния вѣкъ, по единъ непристоенъ начинъ добрили се до високитѣ мѣста въ село—се мжчатъ да доунищожатъ вѣрата, духътъ и куража на много добри и доблестни ратинци на селската самопомощь.

Тия г-дане се спиратъ предъ нищо. Бързо бѣгатъ по стѣп-нитѣ на едно тираническо властване. Съ актове се мжчатъ да оправдаятъ своето не-ежество и да демаскиратъ сво-та демагогия: „Ние сме за единитѣ“. А това е така, го-ори и друга истина; че несъ между общината отъ дна страна—Кооперацията и италишето отъ друга—е из-ълбана пропасть, открита орба, авторитѣ на които се наятъ.

Ние безъ друго само ще ка-емъ на тия господа, че дни-з имъ на властване сж пре-роени. Ще трѣбва да бждатъ алко по благоразумни, за да-е кажемъ старата народна-говорка: „Който копае нѣ-му гробъ, самъ пада въ не-“, че заплашанията и акто-тѣ не ще имъ помогнатъ, а-мо ще ги провалитъ. Колко-и да се мжчатъ да търсятъ

Изъ печата.

Въ броя си отъ 26 юний т. г. в. „Заря“ (София) дава обшир-на кореспонденция отъ своя гер-мански кореспондентъ, озаглаве-на: „Мжнститѣ на единъ из-ключителенъ режимъ“. Между другото тамъ се казва:

„Критиката на чуждата пре-са и рапортжата на европейския и американски печатъ се криятъ отъ нѣмската публика: безра-ботицата продължава да е най-опасенъ врагъ на правителство-то.

„Опъ личната ми провѣрка въ дюкнитѣ, работилницитѣ и частнитѣ бюра доловихъ, че обмѣнитѣ, занаятцѣта, дневно-то жиро и клиентелата нама-ляватъ съ всѣки день.

„Катастрофално е положе-нието на мореплавателната ин-дустрия. Бойкота на задокеан-скитѣ страни едва сега започва да носи плодове.

„Много по-страшенъ е, обаче, пасивния баланс на външната политика“.

... Очаквахме ние много отъ Народния блокъ. Помислихме, че стжваме на здрава дѣска, ка-то се захващаме за новото управ-ление. Нѣкои отъ по-старитѣ въ село казваха — бре възлѣ ко-зината си мѣни, но крава си не мѣни. Така и това чужденци-тѣ, но старитѣ, буржуазнитѣ партии нищо не сж забравили, та май, нато дружбата на ли-сицата и кокошката, така и тѣхната дружба съ Земледѣл-ския съюзъ и народъ.

Ние не върваме. Бѣхме си ре-кли единъ пжтъ да падне тира-нията, че сетче нашитѣ да се борятъ, да се гласуватъ подо-брения, да се махнатъ веригитѣ на задълженията, да се опро-стятъ глобитѣ, да се развърда и подобри производството и па-заря, да се оземлимъ, да си по-уредимъ селата и пжтищата, да настанатъ по-добри дни презъ това управление, което ние съ-крѣвта и живота си доведохме на върха.

Ама, не бѣ! Крива ни е била смѣтката — сега се пишаминъ.

... Като минаха две години отъ както управлява Народния блокъ и като правимъ равно-смѣтка що е направило управ-лението, ний се виждаме пакъ и на ново излъгани.

Виждаме каква кралмарков-ска борба водятъ нашитѣ ми-нистри и другари, да се напра-вятъ добрини съ закони, ама виждаме и ония вѣлчи ями, кои-то ортацитѣ ни въ Блока сж изкопали та спиратъ волята да се абекки сждбата на трудя-щитѣ се по цѣлата страна. Виждаме ние, че ортацитѣ тур-ятъ пржтъ въ спичитѣ на ко-лата на управлението, знаеме ние, че чорбаджийскитѣ партии искатъ все още да ни издатъ и подпикатъ.

Ама добре да се знае. Дума-та ни е една: или дайте това, което обещахте на 21 юний и зг коешо се борятъ съюзнитѣ другари, или лошо Ви се пада. Ще сринеме и Блока, че тѣсно-ще Ви се види, като пламнатъ червентѣ огньове по зеленитѣ ливади край селата.

в. „время“

Абонирайте се за В. „НОВИ ДНИ“

подъ вола теле, за да задово-лятъ бѣсната партизанска страсть на своитѣ души, нека бждатъ малко по-търпеливи и въздържливи, защото пжтя-къмъ затвора е по-близо отъ всѣка друга престѣпна-цель и нека още знаятъ, че който вѣтрове сѣе, бури жене.

Мене, текелъ, фаресъ!

Ж. Илиевъ—с. Геренъ

ХРОНИКА

Следниятъ брой на вест-ника ни може да закѣснѣе, по-ради отсъствие на редактора ни.

Г-нъ Ст. Даскаловъ, членъ отъ п. п. на Б. З. Н. Съюзъ, който бѣ на лѣчение въ Чехия, се е върналъ и е направилъ следнитѣ изявления предъ журналиститѣ:

България е много изложена въ чу жб и на сѣ постояннитѣ убийства.

Чехитѣ сж искрени приятели на България, но искатъ да се споразумѣемъ на всѣка цена съ сѣрбитѣ, за да се гаранти-мира на Балканитѣ и въ срѣ-дна Европа.

Най-реакционнитѣ вестници у насъ, като по команда, поч-наха да пледиратъ за връзки съ Сѣв. Русия. Сигурно защо-то сме „уникумъ“ въ култур-ния свѣтъ, па може и за нѣ-що друго. Сѣщото сме и съ радиостанцията. Ние, се пакъ като „добри българи“ не сме съгласни за връзки съ една страна, макаръ и съ свѣтовно значение, кждето хората се ядатъ живи, постоянно се пов-дигатъ бунтове, и кждето, въоб-ще, сж си дали срѣща всич-ки сили на ада.

Не можемъ да си обяснимъ предателския обратъ въ наша-та „патриотична“ преса.

Варненската търг. инд. камара, на основание писмото на Министерството на външ-нитѣ работи, съобщава: Чехо-словашкото правителство възъ-основа на закона за извънред-нитѣ пълномощия, увеличава вноснитѣ мита и то главно на земеделскитѣ произведения: пшеница отъ 30 на 50 крони, царевича отъ 32 на 50 крони; увеличено е митото на грозде-то: обикновено и десертно, на-овоцията, на рапицата, доби-тъка, зеленчуцитѣ, маслото, ви-ното и яйцата. Значи засегна-та е земеделска България.

Ужъ приказватъ за между-народно разбирателство, съби-ратъ се на неприкжснати кон-ференции, а практическия ре-зултатъ е засилване теленитѣ мрежи между народитѣ.

Накжде отиваме?

В. „Искърски фаръ“

— гара Мездра чрезъ сътруд-ника си г. П. Танковъ дава е-динъ красивъ отзивъ за покой-ния Д-ръ Сарафовъ: „Бѣхме заболѣли трима отъ семейст-вото ми. Взехме поредния № ръ и се явихме на другия день. Д-ръ Сарафовъ преглеждаше бавно и внимателно. Насъ ни прегледа за 1 часъ и четвъртъ и около половинъ часъ писа рецептитѣ и наставленията. Следъ туй му поднесохъ 300 лв., страхувайки се, че не ще го задоволя. Г. Сарафовъ ме попита, какво занятие имамъ, Казахъ му, че съмъ чиновникъ. Тогава той взе 100 лв., а оста-налитѣ ми повърна. Изнена-данъ казахъ: Моля, г. док-торе, вземете паритѣ; смѣтамъ че сж малко за труда и вре-мето ви. „Стигатъ, каза поч-тениятъ лѣкаръ — не се рабо-ти само за пари, а и за нѣщо друго“!

Безъ да ми го каже, раз-брахъ, че това „друго“ е човѣ-щина, висша морална култура, свѣтовна социална правда.

Голѣмата стопанска кон-ференция, която заседава въ Лондонъ се гърчи въ безплод-ни разисквания. По главния въ-просъ „стабилизация (устано-вяване и затвърдяване) на мо-нетата“ се подчертава голѣмо-то противоречие между Аме-рика, която държи за пониже-нието на долара и Франция, която държи за златния франкъ.

Безъ споразумение по този главенъ въпросъ, всички по-нататъшни разисквания сж безъ-

плодни и ако не се е закрила конференцията, причината е страшния смутъ и разочарова-ния, които ще се внесатъ въ свѣта.

Но ясно е и за най послед-ния честно мислящъ гражда-нинъ, че на почвата на стари-тѣ капиталистически отноше-ния, обществена обнова не ще дойде и свѣтътъ ще гърчи въ сражни страдания и нещастия.

На 9 т. м. следъ обѣдъ ю-нашкото дружество „Герлов-ски юнакъ“ даде градинско у-веселение, посетено задоволи-телно въпрѣки неблагоприят-ното време.

Прикодитѣ по желѣзницѣ-тѣ все по-вече намаляватъ. М-ръ Костурковъ ще прави но-ви съкращения. А при това безпаричие, налага се едно чу-ствително намаление на же-лѣзопжтнитѣ такси, които сж много високи. За да идемъ до София, трѣбва да работимъ 8 — 10 дни.

В. „Радикалъ“ пише у-водна статия, съ която настоя-ва да не бждемъ единствената държава въ Европа, коя-о не е въ връзки съ Сѣв. Русия, а да се оближимъ, защото и-

маме много общи стопан-ски интереси.

Отъ 9 — 12 юлий се е състоялъ конгресъ на търговския съюзъ въ Вар-

Издадена е наредба, редъ която, запоритѣ за вѣрху заплатитѣ на чинов-тѣ въ никой случай не би надминаватъ половината заплатата, или пенсията новника.

Получи се въ редак-сп. „Страници за всички“, следното съдържание:

1. Китайско японскитѣ фликтъ,
2. Градъ съ висока цѣ-зация.
3. Японскитѣ жени.
4. Еверсъ за Хитлера.
5. Ново въ свѣтовната и шата култура.

- в. „Време“ — София;
- в. „Земл. Знаме“ — София;
- в. „Тракия“ — София;
- в. „Свобода“ — София;
- в. „Зорница“ — София;
- в. „Пенсионеръ“ — София;

Шументъ, Печатница „Спасъ Поповъ“ — 78. — 1933

Ески-Джумайска Популярна Банка

основана въ 1911 год.

На 1 януарий 1933 год. банката има:

Капиталъ на банката	3,500,000 лв.
Капиталъ на електрич. централа	2,000,000 "
Фондове	1,400,000 "
Влогове	18,000,000 "
Кредитъ	4,400,000 "

ПЛАСМЕНТИ

Заеми и текущи смѣтки	14,500,000 лв.
Собст. банково здание и др. имоти	2,000,000 "
Електрическа централа	6,000,000 "
Отъ 1912 г. до 1932 г. банката е раз-дала дивидентъ на дѣл. капиталъ	2,000,000 "

ВЛОГОВЕ и СПЕСТЯВАНИЯ

при днешнитѣ времена на стопански изненади сж най-добре гарантирани въ

ПОПУЛЯРНАТА БАНКА

защото манипулирайки съ дребния кредитъ и дреб-нитѣ влогове обезпечава срѣдствата си отъ ката-строфаленъ рискъ

Защото задъ банката стои най-голѣмата финансова организация въ България

СЪЮЗА НА ПОПУЛЯРНИТЕ БАНКИ

защото въ тоя съюзъ се обединяватъ по-вече отъ 160 популярни банки, които разполагатъ днесъ съ 355,000,000 лева собственъ капиталъ и 120,000,000 лева фондове

Защото задъ тия банки стои за гаранция и отговорността на тѣхнитѣ членове въ петоренъ размѣръ която възлиза на 1,775,000,000 лева.

КОЯ ЧАСТНА ИЛИ КОЯ ДА Е ДРУГА БАНКА МОЖЕ ДА ДАДЕ ТАКАВА ГАРАНЦИЯ?

Граждани и гражданки, внасяйте спестяванията и свободнитѣ си срѣдства само въ

ПОПУЛЯРНАТА БАНКА

защото освенъ гаранцията, която имате въ ПЕТОРЕНЪ размѣръ на капитала ѝ, Вие ги поставяте по тоя начинъ и на обществено оползотворение.

Единствени Популярнитѣ банки останаха днесъ най-здра-вия и истински народенъ кредитенъ институтъ.

Единствени тѣ стоятъ непоколебимо на своитѣ сигурни позиции и защитаватъ най-добре интереситѣ на своитѣ членове и вложители.

Банката извършва всички видове банкови операции.

Издава специални влогови книжки съ портрета на вло-жителя, съ които могатъ да се правятъ тегления и вноски при всички Популярни банки въ Царството.

Издава гаранционни удостоверения предъ сждилища, частни лица и др.

Извършва преводи на суми до всички Популярни банки.

Продава марки за фондъ работнически осигуровки.

Влогове безразлично на голѣмината имъ се изплащатъ безъ всѣкакво предупреждение до 5 часа следъ обѣдъ.

Влогове до 20,000 лева се освобождаватъ отъ данѣкъ.